

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **P. T.**
bytem X
zastoupen JUDr. Jaroslavem Kopou, advokátem
sídlem Táborského nábřeží 790/3, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2019, č.j. 19743/19/5300-22443-607102,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 17.5.2019, č.j. 19743/19/5300-22443-607102, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 27.8.2018, č.j.

3980760/18/3003-00510-712040, jímž správce daně podle § 129 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), na základě přihlášky k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) registroval žalobce jako plátce DPH s tím, že žalobce je plátcem DPH od 1.7.2016. Žalovaný uvedeného rozhodnutí správce daně změnil tak, že správce daně žalobce z moci úřední registruje jako plátce DPH, přičemž žalobce je plátcem DPH od 1.5.2016.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že v rozhodném období červen 2015 až květen 2016 nepodnikal a nemohl tak ani dosáhnout žádného příjmu z podnikání, zejména ne ve správcem daně tvrzené výši. Žalobce uvádí, že podnikatelskou činnost ukončil v roce 2009, v oborech uvedených v živnostenském rejstříku nikdy nepodnikal a podnikání ani nezačal, následně s účinností od 27.8.2018 přerušil provozování živnosti do 31.12.2030.
3. Pokud jde o finanční toky na žalobcově podnikatelském účtu, tento účet žalobce užívá jako účet osobní, částky ve výši 1 600 753,62 Kč ze dne 27.2.2017 a 1 018 270 Kč ze dne 28.2.2017 byly penězi žalobcova bratrance I. T., které žalobce vždy následujícího dne vybral a vyplatil I. T. v hotovosti. Žalobce za uvedené částky žádné plnění neposkytoval, částky nefakturoval, jednalo se o cizí peníze. Další platby prostřednictvím žalobcova účtu přijímal K. Ch. v rámci svého podnikání (nakládání s odpady vyjma nebezpečných); K. Ch. jednal svým jménem a jednalo se o jeho příjem, který byl také v jeho účetnictví řádně vykázán, jak byl žalobce ujištěn. Pokud žalobce poskytoval svoji dodávku k převážení šrotu do Pohořelic, jednalo se o občanskou výpomoc, a to nárazovou a nepravidelnou, za úhradu nákladů na pohonné hmoty v paušální částce 500 Kč za jízdu. V letech 2015 až 2016 se jednalo o jízdu jednou či dvakrát měsíčně; nejednalo se o podnikání, žalobci nevznikla daňová povinnost ani povinnost podávat daňová přiznání. Jelikož žalobce automobil užíval pouze pro vlastní potřebu, nemohla mu vzniknout ani povinnost k registraci k silniční dani. Žalobce dále odkazuje na výslehy I. T. a K. Ch., který provedly správní orgány. Současně podle žalobce žalovaný neprovedl výslehy Ing. D. F., která zpracovávala účetnictví K. Ch.; žalobce proto navrhuje provedení jejího výsledku zdejším soudem. Ani v případě, že by K. Ch. povinnost vést řádné a průkazné účetnictví neplnil, nemůže být tato skutečnost přičítána k tíži žalobce.
4. Pokud žalobce sám žádost o registraci k DPH podepsal a podal, učinil tak z neznalosti věci, přičemž vycházel z nesprávného poučení, které mu podala pracovnice registračního oddělení správce daně. Z podání žádosti nelze dovozovat to, že tak žalobce učinil dobrovolně a argumentaci správce daně akceptoval či uznal.
5. Žalobce konečně uvádí, že pokud má správce daně za to, že plnění, které v rámci spolupráce s Karlem Chrastinou obdržel, překročilo rámec občanské výpomoci a podléhá dani z příjmů fyzické osoby – nepodnikatele, nechť tuto daň dodatečně vyměří a žalobce se zavazuje ji řádně uhradit.
6. Svoji argumentaci žalobce rozhojnil v podané replice. Uvedl, že žalovaný si neověřil, zda Karel Chrastina v dotčeném období podnikal, přestože má platné živnostenské oprávnění.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí, případně i rozhodnutí prvostupňové, zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě i k replice žalobce nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Podle § 4a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), se obratem pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za zdanitelné plnění (písm. a/), plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně (písm. b/), nebo plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně (písm. c/).
13. Podle § 5 odst. 3 ZDPH se ekonomickou činností pro účely DPH rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání podle jiných právních předpisů, za účelem získávání pravidelného příjmu. Za ekonomickou činnost se považuje zejména činnost spočívající ve využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti.
14. Podle § 6 odst. 1 ZDPH se plátcem stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.
15. Podle § 6 odst. 2 ZDPH osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.
16. Podle § 94 odst. 1 ZDPH je osoba povinná k dani uvedená v § 6 povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.
17. Podle § 129 odst. 1 daňového řádu rozhodne správce daně o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne podání přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad; ve zvlášť složitých případech může tuto lhůtu prodloužit nejbližší nadřízený správce daně.

18. Podle § 129 odst. 2 daňového řádu pokud správce daně rozhodne zcela v souladu s přihláškou k registraci nebo s oznámením o změně registračních údajů, rozhodnutí se neodůvodňuje.
19. Podle § 129 odst. 3 daňového řádu správce daně podle povahy věci rozhodne z moci úřední o registraci, nebo o zrušení registrace, pokud je to důvodné a pokud daňový subjekt nepodá přihlášku k registraci (písm. a/), nepodá oznámení o změně registračních údajů (písm. b/), nebo nevyhoví výzvě k odstranění pochybností v registračních údajích (písm. c/).
20. Podle § 247 odst. 2 daňového řádu může správce daně uložit pořádkovou pokutu do 500 000 Kč tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžitě povahy, která mu byla stanovena zákonem nebo správcem daně, nestanoví-li zákon jiný důsledek.
21. Podle § 247a odst. 1 písm. a) daňového řádu může správce daně uložit pokutu do 500 000 Kč tomu, kdo nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.
22. V projednávané věci správce daně vyzval žalobce ke splnění registrační povinnosti dle § 6 a § 94 ZDPH s odkazem na překročení obratu za období červen 2015 až květen 2016, neboť tržby žalobce překročily v květnu 2016 částku 1 milion Kč. Žalobce podal přihlášku dne 24.8.2018. Dne 27.8.2018 vydal správce daně rozhodnutí o registraci k dani z přidané hodnoty, kterým zaregistroval žalobce jako plátce DPH od 1.7.2016. Proti rozhodnutí o registraci brojil žalobce odvoláním, které žalovaný shora uvedeným způsobem změnil s odůvodněním, že k překročení obratu ve smyslu § 6 ZDPH došlo již za měsíc březen 2015.
23. Žalobce namítá, že žádost o registraci k DPH podal na základě neznalosti věci, přičemž vycházel z nesprávného poučení pracovnice správce daně.
24. Zdejší soud však této argumentaci žalobce přisvědčit nemůže, neboť z ničeho neplyne, že by žalobce byl nesprávně informován o povinnosti podat žádost o registraci k DPH za splnění zákonných podmínek; pokud byl žalobce ve výzvě k podání přihlášky k registraci k DPH ze dne 16.8.2018, č.j. 3884560/18/3003-00510-712040, vyrozuměn o tom, že dle příjmů uvedených v bankovních výpisech dosáhl obratu překračujícího částku 1 000 000 Kč a proto je v souladu s § 6 odst. 1 a § 94 odst. 1 ZDPH povinen podat přihlášku k registraci k DPH s tím, že v opačném případě je správce daně oprávněn rozhodnout o registraci z moci úřední podle § 129 odst. 3 písm. a) a b) daňového řádu a současně žalobci uložit pokutu, neshledává v tomto sdělení zdejší soud žádné vady či zavádějící poučení. Zdejší soud toliko doplňuje, že nepodání přihlášky k registraci k DPH na výzvu správce daně může být sankcionováno postupem podle § 247a daňového řádu, nikoliv podle § 247 daňového řádu, jak uvedl ve výzvě správce daně, byť s totožnou horní hranicí pokuty: „V praxi se mohou důvody pro udělení pokuty dle § 247 a § 247a daňového řádu prolínat, příkladem může být výzva k podání přihlášky k registraci. V takovém případě správce daně může mezi sankcemi volit, i když za účelem právní jistoty je vhodnější zvolit sankci speciální, kterou je bezpochyby § 247a daňového řádu, který přímo registrační povinnost zmiňuje. Rozlišujícím kritériem bude i účel sankce, kdy pořádková pokuta slouží k nápravě vadného stavu a pokuta dle § 247a daňového řádu reflektuje fakt, že správce daně se nesplněním povinnosti subjektu procesně přenesl, ale subjekt je za její nesplnění trestán.“ (Rozeňal, T. *Daňový řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. ISBN 978-80-7598-205-6).

25. Pokud jde o výslech I. T., který byl proveden v rámci odvolacího řízení na návrh žalobce (protokol ze dne 13.11.2018, č.j. 4672420/18/3003-60565-711769), tak I. T. uvedl, že je bratrancem žalobce, že se žalobce zabývá odpady („kovy“) a I. T. mu chodil pomáhat. Prostřednictvím účtu žalobce mělo dojít k předání finančních prostředků ve výši 1 milionu Kč a následně ve výši 1,2 milionu Kč známému I. T. V. Z., který byl zřejmě v Rusku a měl rodinné problémy; uvedený domluvil se žalobcem I. T., neboť V. Z. potřeboval „sehnat číslo účtu“. I. T. uvedl, že byl pak přítomen výběru finančních prostředků z účtu žalobce, zřejmě u hotelu Grand na Lidické ulici v Brně, a poté peníze předal V. Z.; předložil k tomu potvrzení (příjmový pokladní doklad) o převzetí částky 2 584 722 Kč V. Z. a to dne 17.3.2017. Pokud jde o roky 2015 až 2017, tak k dotazu správce daně I. T. uvedl, že mezi ním a žalobcem neproběhla žádná spolupráce.
26. Správce daně vyslechl také K. Ch. (protokol ze dne 10.12.2018, č.j. 4899686/18/3003-60565-712100), který ke spolupráci se žalobcem v letech 2015 až 2017 sdělil, že společně nakládali s odpady. Podle K. Ch. se jednalo o kabely a šrot, „bylo to opakovaně“, odpady vozil pan K. zřejmě ze Slovenska přibližně jednou za měsíc. K. Ch. musel oslovit žalobce, protože sám neměl ani automobil ani „čistý účet“ a je zadlužený. Se žalobcem spolupracoval již před rokem 2015. Pan K. odpady přeložil manipulační technikou na valník žalobce a každému dal 500 Kč a něco na naftu. Žádné doklady k dotčeným transakcím nebyly vytvořeny. Odpad se poté převezl do kovošrotu HULMAN. Úhrady za výkup odpadu, šrotu a kabelů byly prováděny na účet žalobce, žalobce měl finanční prostředky vybrat a předat K. Ch., který je předal panu K. K předání hotovosti docházelo bez dokladů s výpisem z účtu. Žalobce uvedenou činnost vykonával na žádost K. Ch., nic nekupoval ani neprodával. Současně K. Ch. uvedl, že sám nepodnikal a nepřiznával žádné příjmy.
27. Podle zdejšího soudu žalobci nelze přisvědčit v tom, že K. Ch. potvrdil, že finanční prostředky, které přišly na účet žalobce, nebyly příjmem z podnikání žalobce a že se jednalo právě a pouze o prostředky podnikatele K. Ch. Bez ohledu na to, že svědek K. Ch. uvedl, že žalobce nic nekupoval ani neprodával (a ostatně že ani svědek sám nepodnikal a nepřiznával žádné příjmy), tak správní orgány správně posoudily faktickou činnost žalobce a to ve zjištěných skutečnostech. Těmi byly zejména potvrzení o výkupu odpadu (tzv. „výkupky“) vystavené společností HULMAN – kovošrot s.r.o., které tato společnost zaslala správci daně na základě jeho výzvy, přičemž z výkupek za roky 2014 až 2017, ve spojení s výpisy z účtu žalobce, plyne, že HULMAN – kovošrot s.r.o. žalobci vyplácela finanční prostředky v řádech tisíců až desítek tisíc Kč.
28. Zdejší soud ze správního spisu ověřil, že HULMAN – kovošrot s.r.o. byl odběratelem odpadu žalobce. Z přehledu výkupek plyne mj. datum a čas dodání odpadu, druh odpadu, jeho množství (hmotnost), jednotková cena a celková cena. Následně HULMAN – kovošrot s.r.o. zaslala správci daně jednotlivé výkupky společně s potvrzeními o provedení platby. Nejstarší z výkupek je přitom datována k 4.3.2016. Na jednotlivých výkupkách je uveden jako dodavatel žalobce, je na nich identifikován druh, množství, jednotková a celková cena odpadu, a dále je podepsán žalobce jako osoba, která surovinu předala. Přestože správním spisem neprochází výkupky za období předcházející datu 4.3.2016 (přičemž podle žalovaného žalobce dosáhl obrátu přesahujícího výši 1 000 000 Kč za období duben 2015 až březen 2016), podle zdejšího soudu je podstatné, že podle přehledu výkupek za celé toto období byl dodavatelem odpadu žalobce, v průvodní zprávě k zaslanému přehledu výkupek společností HULMAN – kovošrot s.r.o. (e-mail ze dne

4.9.2017) bylo uvedeno, že se jedná o přehled výkupek vystavených na žalobce, současně výše částek dle přehledu výkupek zaplacených na základě jednotlivých výkupek odpovídá částkám vyplaceným na žalobcův účet. Především pak ale sám žalobce nijak nezpochybňuje, že výkupky byly vystaveny na jeho jméno, že je podepsal a že na jejich základě byly na žalobcův účet vyplaceny příslušné částky.

29. Pokud žalobce namítá, že jeho podpisy na dodacích listech nejsou pro posouzení sporné otázky relevantní, neboť žalobce dovážel odpad jako řidič a odkup si nechal potvrdit na místě v souladu s interními předpisy sběrný, která vždy vystavuje doklad o výkupu na osobu, která šrot dovezla, tak zdejší soud s ním nesouhlasí. Z výkupek neplyne, že by byly vystaveny na žalobcovo jméno právě proto, že žalobce „pouze“ řídil vozidlo, kterým byl odpad do sběrný (za přítomnosti K. Ch. – K. Ch. totiž vypověděl, že odpad vždy odváželi se žalobcem společně) dovezen; pokud sběrna vystavovala výkupky na jméno osoby, která do sběrný odpad dovezla, tak to neprokazuje, že by takové osoby, které odpad dovážely, byly jen a pouze „řidiči vozidla“; to jistě ani není smyslem vystavování uvedených dokladů.
30. Pokud jde o četnost odevzdávání odpadu do HULMAN – kovošrot s.r.o., žalobce namítá, že se jednalo o nárazovou a nepravděpodobnou činnost resp. výpomoc. Žalovaný však podle zdejšího soudu správně poukázal na skutečnost, že podle soupisu výkupek doložených HULMAN – kovošrot s.r.o. žalobce odevzdal odpad v roce 2015 celkem 76-krát, což odpovídá jedné až dvěma jízdám týdně, a v roce 2016 116-krát, což odpovídá dvěma až třem jízdám týdně.
31. Pokud jde o námitku, že peněžní prostředky, které byly zaslány na účet žalobce, následně žalobce vybíral a předával, i tu podle zdejšího soudu žalovaný správně upozornil, že přestože je z výpisu z bankovního účtu žalobce zřejmé, že docházelo k neprodlenému výběru finančních prostředků v hotovosti, žalobce nepředložil žádné konkrétní důkazní prostředky svědčící o faktickém předání této hotovosti.
32. Nadto je ve světle zjištěných skutečností tato okolnost bez významu. Pokud totiž žalobce dovážel do HULMAN – kovošrot s.r.o. odpad svým vozidlem a tato společnost vystavila na jeho jméno výkupky, které žalobce podepsal, a za odpad zaplatila na žalobcův účet, svědčí to o tom, že se žalobce aktivně a opakovaně podílel na výkupu odpadu; uvedená činnost ve vztahu k žalobci naplnila znak ekonomické činnosti podle § 5 odst. 3 ZDPH pro účely DPH, tedy jednalo se o obrat žalobce, přičemž tento obrat překročil hranici stanovenou § 6 ZDPH pro povinnou registraci k DPH. Na posouzení charakteru činnosti žalobce nemůže mít vliv skutečnost, že žalobce finanční prostředky z bankovního účtu vybíral a fyzicky předával třetí osobě, ať už přímo K. Ch. či jeho prostřednictvím panu K. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit prohlášení K. Ch. ze dne 9.7.2020, kterým zdejší soud u jednání k návrhu žalobce dokazoval, z něhož vyplynul přehled částek, které měl K. Ch. od žalobce přebírat v měsících květnu 2016 až červenci 2017 s tím, že zástupce žalobce zdůraznil, že tato „praxe“ mezi žalobcem a K. Ch. probíhala i v období posuzovaném správními orgány.
33. K výsledku I. T. zdejší soud uvádí, že z něho neplyne nic, co by se týkalo výše uvedených zjištění, nadto I. T. popisované transakce ohledně údajného předání hotovosti V. Z. se uskutečnily až v roce 2017, tedy po datu rozhodném pro povinnost zákonné registrace, kdy žalobce přesáhl obrat 1 000 000 Kč za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců, na což správně poukázal i žalovaný.

34. Pokud jde o návrh na provedení dokazování výsledkem Ing. D. F. a daňovým přiznáním k dani z příjmů fyzických osob K. Ch. včetně účetních dokladů, které měla podle žalobce Ing. D. F. zpracovávat, tak předně takový důkazní návrh žalobce ve správním řízení nevznese. Provádět takové dokazování nyní v rámci soudního přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaného považuje zdejší soud za nadbytečné s ohledem na výše shrnutý dostatečně zjištěný skutkový stav, kdy z provedení dokazování vyplynulo, že obchodování s odpadem realizoval žalobce jako dlouhodobou opakovanou činnost na svůj účet.
35. Je třeba rovněž zdůraznit, že K. Ch. při výsledku před správcem daně uvedl, že nepodnikal ani nepřiznával žádné příjmy. Z tohoto důvodu zdejší soud neshledal za potřebné dokazovat ani výpisem z živnostenského rejstříku K. Ch., neboť to, zda má K. Ch. živnostenské oprávnění a jaké, na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit. Pokud jde o návrh na provedení dokazování správním spisem, či jednotlivými listinami spisem procházejícími (výpisy z bankovního účtu žalobce), k němu zdejší soud s odkazem na konstantní judikaturu správních soudů uvádí, že obsahem správního spisu se nedokazuje; účastníkům řízení je správní spis znám a zdejší soud byl povinen v rámci soudního přezkumu ze správního spisu vycházet. Zdejší soud na tom, jaké závěry na základě skutečností z něj plynoucích dovodily správní orgány, žádné vady neshledal. Pokud jde o návrh na dokazování výpisem z živnostenského rejstříku žalobce (které je taktéž součástí správního spisu), tak pro účely registrace k DPH není rozhodné, zda žalobce má či nemá příslušné živnostenské oprávnění; rozhodným je faktický stav, tedy zda žalobce v rámci své ekonomické činnosti dosáhl zákonem stanovené výše obrátu pro registraci k DPH. Stejně tak zdejší soud považuje za nepřijatelnou argumentaci, že žalobce podnikal v letech 1993 až 2009 v oboru „výkopové práce“, že tuto živnost si zrušil dne 2.6.2009 ze zdravotních důvodů, že v rámci transformace volných živností na jedinou živnost „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ mu namísto ukončení všech živností byly nabídnuty další obory, o které by šlo původní oprávnění rozšířit a žalobce z důvodu „nepochopení celého procesu“ s tímto postupem vyslovil souhlas, že v uvedených oborech však žalobce nikdy nepodnikal a byl mu přiznán invalidní důchod. Uvedené skutečnosti zdejší soud považuje za nerozhodné a nemající vliv na posouzení výše rozvedené sporné otázky, která byla předmětem řízení před správními orgány a k níž správní orgány skutkový stav zjistily dostatečně, a proto nebylo třeba dalšího dokazování k této otázce zdejším soudem.
36. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

37. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. května 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu